

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Efterløn).

Fremsat den 13. april 1978 af *arbejdsministeren*.

§ 1.

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 455 af 1. september 1977, som ændret ved § 6 i lov nr. 566 af 16. november 1977, lov nr. 614 af 14. december 1977 og lov nr. 000 af 00. april 1978, foretages følgende ændringer:

1. I § 34, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »dagpenge«: »eller efterløn«.

2. I § 43 indsættes som stk. 4:

»Efterlønsmodtagere bevarer medlemskab af kassen uanset bestemmelserne i stk. 1 og stk. 2.«

3. I § 55 a, stk. 1, indsættes efter »retten til dagpenge«: »for medlemmer under 60 år«.

4. I § 55 a, stk. 2, indsættes efter »deltidsforsikret«: »og som er under 60 år«.

5. Efter kapitel 11 indsættes:

»Kapitel 11 a. Efterløn.

§ 75 a. Efterløn ydes efter begæring til ældre medlemmer, der forlader arbejdslivet før det 67. år, hvad enten tilbagetrædelsen sker fra beskæftigelse eller ledighed.

§ 75 b. Ret til efterløn har medlemmer af anerkendt arbejdsløshedskasser,

1. som er i alderen 60-66 år,

2. som inden for de sidste 10 år sammenlagt har været medlem i mindst 5 år,

3. som ved overgang til efterløn opfylder betingelserne for ret til dagpenge, og

4. som har bopæl her i riget, bortset fra Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Medlemmer, der modtager ydelser efter lov om folkepension, lov om invalidepension m. v. eller lov om pension til enker m. fl., kan ikke samtidig modtage efterløn.

Stk. 3. Medlemmer, der er udtrådt af efterlønsordningen, kan ikke påny overgå til efterløn.

§ 75 c. Det er en betingelse for at bevare ret til efterløn, at medlemmet i efterlønsperioden ikke har haft erhversarbejde, herunder ikke-indtægtsgivende arbejde, af større omfang end sammenlagt 200 timer inden for de sidste 12 måneder. Arbejdsdirektøren fastsætter nærmere regler herom efter forhandling med landsarbejdsnævnet.

Stk. 2. Perioder, i hvilke medlemmet modtager dagpenge efter dagpengeloven, medregnes som arbejdsperioder efter forholdet mellem det gennemsnitlige ugentlige timetal i den periode, der danner grundlag for fastsættelsen af dagpengene efter dagpengeloven, og en 40 timers arbejdsuge. Perioder med løn under sygdom medregnes tilsvarende.

Stk. 3. Arbejdsdirektøren kan give tilladelse til, at et medlem, der har haft arbejde i større omfang end angivet i stk. 1, kan forblive i efterlønsordningen, såfremt ganske særlige omstændigheder taler derfor. Til tilladelsen kan knyttes økonomiske vilkår.

§ 75 d. Til medlemmer, der inden for de sidste 10 år sammenlagt har været fuldtids-

forsikret i mindst 5 år, deraf mindst 26 uger umiddelbart før overgangen til efterløn, ydes efterløn med et beløb, der svarer til medlemmets dagpenge beregnet efter § 51, stk. 1, jfr. § 47.

Stk. 2. Fra det tidspunkt, da medlemmets dagpengeret ville være ophørt efter § 55, stk. 1, kan efterlønnen de første 2 år dog højst udgøre 80 pct. af højeste dagpenge efter § 47 og derefter højst 60 pct. heraf.

Stk. 3. Efterløn, der fra overgangen til de i stk. 2 nævnte perioder ydes med 80 henholdsvis 60 pct. af højeste dagpenge, reguleres efter § 47.

§ 75 e. Til deltidsforsikrede medlemmer og til fuldtidsforsikrede medlemmer, der ikke opfylder betingelserne i § 75 d, stk. 1, ydes efterløn med et beløb, der svarer til medlemmets dagpenge beregnet efter § 51, stk. 1, jfr. § 70.

Stk. 2. Fra det tidspunkt, da medlemmets dagpengeret ville være ophørt efter § 72, stk. 1, kan efterlønnen de første 2 år dog højst udgøre 80 pct. af højeste dagpenge efter § 70 og derefter højst 60 pct. heraf.

Stk. 3. Efterløn, der fra overgangen til de i stk. 2 nævnte perioder ydes med 80 henholdsvis 60 pct. af højeste dagpenge, reguleres efter § 70.

75 f. Efterløn udbetales bagud for 4, henholdsvis 5 uger, således at hver udbetalingsperiode slutter næstsidste søndag i en måned. Andre regler kan fastsættes i vedtægten.

Stk. 2. Efterløn kan ikke udbetales til medlemmer, der i længere tid opholder sig i udlandet. Nærmere regler fastsættes af arbejdsdirektøren.

Stk. 3. Efterløn kan ikke udbetales til et medlem, som ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed.

§ 75 g. Arbejdsministeren fastsætter efter indstilling fra arbejdsdirektøren, der har forhandlet med landsarbejdsnævnet, regler om, hvilken betydning arbejde og indtægt i efterlønsperioden skal have for størrelsen af efterlønnen.«

6. I § 76, *stk. 1*, ændres »2,25« til: »3«.

7. I § 76, *stk. 2, nr. 2, 2. pkt.* indsættes efter »dagpenge«: »eller efterløn«, og efter »dagpengene«: »eller efterlønnen«.

8. I § 79, *stk. 1*, indsættes efter »kapitel 9«: »og kapitel 11 a«.

9. I § 81, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »kapitel 9«: »og kapitel 11 a«.

10. § 83, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* For hver forsikret helårsarbejder udgør arbejdsgiverbidraget årligt et beløb svarende til 2 gange den maksimale dagpengesats på bidragets forfaldstid, jfr. § 47. For 2 arbejdere i hvert foretagende udgør bidraget pr. helårsarbejder dog årligt et beløb svarende til den maksimale dagpengesats. For land- og skovbrugsarbejdere samt for fiskere udgør bidraget pr. helårsarbejder årligt et beløb svarende til 0,4 gange den maksimale dagpengesats. Bidragene afrundes til nærmeste hele kronebeløb.«

11. § 86, *stk. 1*, affattes således:

»Har et medlem givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til dagpenge eller efterløn, skal dagpenge- eller efterlønsbeløbet, som er modtaget med urette, tilbagebetales af medlemmet.«

12. I § 86, *stk. 2*, indsættes i 1. pkt. efter »dagpenge«: »eller efterløn«, og i 2. pkt. ændres »dagpengebeløb« til: »dagpenge- eller efterlønsbeløb«.

13. I § 86, *stk. 3*, ændres »dagpengebeløb« til: »dagpenge- eller efterlønsbeløb«.

14. I § 87, *stk. 1*, indsættes efter »dagpenge«: »eller efterløn«.

15. I § 87, *stk. 2*, indsættes efter »dagpenge«: »eller efterløn«.

16. I § 90 ændres »dagpengebestemmelserne« til: »dagpenge- og efterlønsbestemmelserne«.

17. I § 92 indsættes efter »arbejdsløshedsforsikringen«: »og om efterløn«.

F. t. l. vedr. arbejdsformidling m. v.

18. § 98, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Klage over en kasses afgørelse om medlemsret, medlemsbidrag, dagpengeret, ret til efterløn og tilbagebetaling af dagpenge eller efterløn kan af den, afgørelsen vedrører,

inden 4 uger indbringes for arbejdsdirektøren.«

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. januar 1979.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605, 4342 og 4473; tillæg A, sp. 2369; tillæg B, sp. 673; tillæg C, sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 455 af 1. september 1977. Loven er senere ændret ved § 6 i lov nr. 566 af 16. november 1977, lov nr. 614 af 14. december 1977 (Folketingstidende 1977-78, FF. sp. 2176, sp. 3152, sp. 3581) og lov nr. 000 af 00. april 1978. (Folketingstidende 1977-78, FF. sp. 6273, FF. sp. 7941, sp. 8066).

Lovforslaget tager sigte på etablering af en efterlønsordning for ældre arbejdsløshedskassemedlemmer udformet som en udbygning af den eksisterende arbejdsløshedsforsikringsordning.

Som bekendt nedsatte regeringen i begyndelsen af november måned sidste år et udvalg med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, der bl. a. skulle udarbejde forslag til en efterlønsordning.

Udvalget har den 22. marts 1978 afgivet betænkning med lovforslag til en efterlønsordning, som et flertal af udvalget står bag. Repræsentanterne for Dansk Arbejdsgiverforening og Sammenlutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger har ikke kunnet gå ind for forslaget og har derfor afgivet en mindretalsudtalelse.

Udvalgets flertal foreslår indførelse af en efterlønsordning fra 1. januar 1979, der er det tidspunkt, hvor et betydeligt antal arbejdsløshedskassemedlemmer vil falde for arbejdsløshedslovens 26-ugersregel, jfr. lovens § 55 sammenholdt med § 55 a. I tilslutning til efterlønsforslaget skal der ske en tilbagevenden til reglen om arbejde i 26 uger indenfor de sidste 3 år for så vidt angår personer, der er fyldt 60 år. Efterlønsordningen skal primært ses som en arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning, der sigter mod en omfordeling af arbejdet, idet ældre lønmodtageres tilbagetrækning fra arbejdsstyrken giver mulighed for beskæftigelse af yngre arbejdsløse. Samtidig vil efterlønsordningen få stor betydning for nedslidte arbejdstagere, der gennem

en årrække har været beskæftiget ved særligt fysisk eller psykisk krævende arbejde. Denne gruppe får nu mulighed for at forlade arbejdsstyrken nogle år før pensionsalderen uden at skulle opleve en meget stor indtægtsnedgang som i dag.

Efterlønsordningen skal som anført ske som en udbygning af den eksisterende arbejdsløshedsforsikring, og administrationen af ordningen henlægges til arbejdsløshedskasserne.

Regeringen har kunnet tiltræde det af udvalgsflertallet udarbejdede lovforslag, og nærværende lovforslag er med redaktionelle ændringer identisk med det af flertallet udarbejdede, dog med tilføjelse af de i forslagens nr. 6 og nr. 10 indeholdte bestemmelser om ændring af medlemsbidrag og bidrag fra arbejdsgivere.

Med hensyn til lovforslagets almindelige principper fremhæves følgende:

1. Betingelser for ret til efterløn.

a. Alder.

Det foreslås, at ordningen omfatter medlemmer i alderen 60-66 år, idet 67 år er den almindelige aldergrænse for udtræden af arbejdsmarkedet.

b. Medlemskab af anerkendt arbejdsløshedskasse.

Som nævnt foran foreslås ordningens administration varetaget af arbejdsløshedskasserne.

Det foreslås endvidere, at det er en betingelse for at få efterløn, at den pågældende er medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, idet der må være en offentlig kontrol med ordningens administration og efterlønsmodtagernes rettigheder m. v., og sådan kontrol kan ikke udøves overfor ikke-anerkendte kasser. Medlemmer af ikke-anerkendte kasser omfattes derfor ikke af ordningen.

Efterlønsmodtagerne skal være medlemmer af kassen, og i konsekvens heraf foreslås det, at efterlønsmodtagere betaler medlemsbidrag på lige fod med dagpengeberettigede medlemmer.

c. Medlemsanciennitet.

Det foreslås, at kun medlemmer med længere tids tilknytning til arbejdsmarkedet skal kunne overgå til efterløn.

Anciennitetskravet foreslås derfor fastsat til sammenlagt 5 års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse inden for de sidste 10 år. 10-års perioden, inden for hvilken ancienniteten kan optjenes, er fundet hensigtsmæssig, dels fordi der bør være tale om en aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet, dels fordi det ville være et urimeligt krav til både arbejdsløshedskasserne og til det enkelte medlem at forlange dokumentation for en anciennitet, der ligger længere tilbage.

Medlemmer af arbejdsløshedskasser, der først er blevet anerkendt inden for de seneste år, og medlemmer af ikke-ankendte kasser, som fremtidig opnår anerkendelse, kan medregne deres medlemsanciennitet fra tiden før anerkendelsen. Også forsikringsperioder, der er optjent i andre lande inden for De europæiske Fællesskaber, vil kunne medregnes ved opfyldelsen af 5 års kravet.

Efterlønordningen omfatter efter forslaget såvel fuldtids- som deltidsforsikrede medlemmer, dog således, at efterløn til deltidsforsikrede ydes med et lavere beløb, jfr. bemærkningerne herom under pkt. 3.

For at sikre, at deltidsbeskæftigede ikke gennem en kortvarig fuldtidsbeskæftigelse opnår efterløn som fuldtidsforsikret foreslås det, at efterløn beregnet efter dagpengesatsen for fuldtidsforsikrede forbeholdes medlemmer, der inden for de sidste 10 år været fuldtidsforsikret i sammenlagt mindst 5 år, deraf mindst 26 uger umiddelbart før overgangen til efterløn, således at fuldtidsforsikrede medlemmer, der ikke opfylder dette anciennitetskrav, får efterløn beregnet efter samme dagpengesats som de deltidsforsikrede, eventuelt efter at have modtaget dagpenge som fuldtidsforsikret i en periode inden overgangen til efterløn.

d. Aktuel dagpengeret.

Efter forslaget stilles der krav om, at medlemmerne på tidspunktet for overgang til efterløn skal opfylde betingelserne for ret til dagpenge i tilfælde af ledighed.

Som nævnt i de indledende bemærkninger foresættes en tilbagevenden for medlemmer over 60 år til reglen i § 55 (26-ugers reglen).

En sådan tilbagevenden til lovens hovedregel samtidig med efterlønordningens indførelse vil medføre, at en del langtidsledige medlemmer vil

falde for 26-ugers reglen straks ved ordningens start, ligesom en del medlemmer vil falde for 26-ugers reglen den dag, de fylder 60 år.

For at undgå dette må medlemmer, der i øvrigt er berettiget til efterløn, indgive begæring senest den dag, de fylder 60 år, eller hvis de er fyldt 60 år inden udgangen af 1978, senest den 31. december 1978.

e. Krav om bopæl.

Som det fremgår af bemærkningerne under punkt d. foreslås retten til efterløn gjort betinget af, at medlemmet ved overgangen til efterløn opfylder betingelserne for ret til arbejdsløshedsdagpenge. Dette indebærer, at medlemmet må have bopæl her i landet ved overgang til efterløn.

Det foreslås endvidere af hensyn til kontrollen med arbejds- og indtægtsforhold i efterlønperioden, at udbetaling af efterløn er betinget af bopæl her i landet. Bopælskravet er dog ikke til hinder for, at der kan ske udbetaling af efterløn til medlemmer, der tager kortvarigt ophold i udlandet under ferie eller lignende. Nærmere regler for efterlønsmodtagernes adgang til i kortere perioder at få udbetalt efterløn i udlandet foreslås fastsat administrativt.

f. Udelukkelse fra efterlønordningen som følge af sociale pensionsydelse.

For at undgå dobbeltforsørgelse gennem en kombination af efterløn og sociale pensionsydelse foreslås det, at medlemmer, der modtager ydelse efter lov om folkepension, lov om invalidepension m. v. og lov om pension til enker m. fl., ikke samtidig skal kunne modtage efterløn.

g. Arbejde i efterlønperioden.

I overensstemmelse med efterlønordningens formål må det være en betingelse for udbetaling af efterløn, at tilknytningen til arbejdsmarkedet principielt er ophørt. Efterlønsmodtagere, der påtager sig arbejde – i hvert fald af større omfang – kan ikke længere siges at høre hjemme i den kategori, som ordningen tager sigte på, og burde i givet fald forlade efterlønordningen.

Imidlertid taler menneskelige hensyn, herunder ønsket om at undgå isolation og ensomhed blandt personer, der trækker sig tilbage fra arbejdslivet og overgår til efterløn, for, at der i hvert fald i et vist omfang gives efterlønsmodtagere adgang til at arbejde. Også vanskelighederne ved at sikre overholdelsen af et totalt arbejdsforbud, som af mange

efterlønsmodtagere kan opfattes som en urimelighed, taler for en sådan ordning.

Det foreslås derfor, at der åbnes adgang til beskæftigelse i efterlønsperioden i sammenlagt 5 uger om året. Det betyder, at medlemmer, der modtager efterløn, må udtræde af ordningen, hvis de inden for de sidste 12 måneder har haft arbejde af større omfang end sammenlagt 200 timer (5 × 1 arbejdsuge på 40 timer). Reglen foreslås at skulle gælde for hele gruppen af efterlønsmodtagere, hvad enten medlemmet er overgået til efterløn fra fuldtidsforsikring eller deltidsforsikring.

Ved afvejningen af i hvor vidt omfang man må kunne tillade aktiviteter udover de 5 uger, må dels ses på hensynet til at undgå misbrug af ordningen og dels hensynet til at efterlønsmodtageren får rimelige menneskelige udfoldelsesmuligheder på samme måde som andre, der har trukket sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Efterlønsmodtagerne skal f. eks. kunne påtage sig beskæftigelse på institutioner inden for områder, der traditionelt beskæftiger frivillig arbejdskraft, ligesom det skal være muligt at påtage sig hverv som kommunalbestyrelsesmedlem o. lign., uden at dette får betydning for retten til efterløn.

De nærmere regler om afgrænsningen af, hvad der kun kan tillades i 5 uger og, hvad der falder uden for 5 ugers reglen, skal udfærdiges efter forhandling med arbejdsmarkedets parter på samme måde som de regler, der fastsættes om beskæftigelses betydning for dagpenge. Det forudsættes, at der for efterlønsmodtagere kommer til at gælde lempeligere regler for, hvad der skal medregnes som egentligt arbejde, end de der for tiden gælder for dagpenge.

h. Genindtræden i ordningen og dagpengeret ved udtræden.

Overgang til efterløn forudsættes at være et engangstilbud; dette betyder, at en efterlønsmodtager efter en periode på efterløn skal kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet, men derefter være afskåret fra påny at overgå til efterløn. Dette gælder, hvad enten efterlønsmodtageren har valgt at forlade ordningen for at vende tilbage til arbejdsmarkedet, eller medlemmet er blevet udelukket fra ordningen, fordi medlemmet har påtaget sig arbejde af større omfang end 200 timer inden for en 12 måneders periode eller er blevet slettet som medlem af kassen efter § 87 i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Efterlønsmodtageren vil ved udtræden af ordningen være berettiget til dagpenge efter de sæd-

vanlige regler. Efterlønsperioden regnes i relation til 26-ugers reglen som ledighedsperiode.

2. Efterlønnens beregning.

a. Størrelse.

For at sikre, at ledige, der ikke længere ønsker at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, ikke af økonomiske grunde undlader at overgå til efterløn, bør efterlønnen ved medlemmets indtræden i ordningen være af samme størrelse som medlemmets individuelle dagpengesats og udbetales med denne sats lige så længe, medlemmet ville være berettiget til at modtage dagpenge. Efter denne periode bør der ske en nedtrapning af efterlønnen, således at ydelsen efterhånden nærmer sig folkepensionsniveau.

Da der for medlemmer over 60 år samtidig med ordningens indførelse sker en tilbagevenden til hovedreglen i arbejdsløshedslovens § 55, stk. 1, om 26 ugers beskæftigelse inden for de sidste 3 år, vil efterløn svarende til højeste dagpenge længst kunne ydes i 2½ år.

Det foreslås, at der sker nedtrapning i overensstemmelse med nedenstående skalaer for henholdsvis fuldtids- og deltidsforsikrede medlemmer.

Til *fuldtidsforsikrede* kan efterløn beregnet på grundlag af de *aktuelle* dagpengesatser maksimalt udgøre:

	dagpengesats pr. 1. april 1978 kr.	årlig efterløn pr. 1. april 1978 kr.
Første 2½ år.	225	70.425
næste 2 år.	180	56.340
derefter.	135	42.255

De 3 satser udgør henholdsvis 100, 80 og 60 pct. af højeste dagpenge efter § 47.

Ledige medlemmer, der er berettiget til maksimale dagpenge, indplaceres i skalaen på første trin og forbliver der indtil det tidspunkt, hvor medlemmets dagpengeret ville være ophørt efter § 55, stk. 1, hvorefter efterlønnen udbetales med skalaens næste trin i de angivne perioder.

Er efterlønsmodtageren berettiget til en dagpengesats, der ligger under den maksimale, udbetales den individuelle sats i efterløn, indtil den i efterlønskalaen angivne maksimale efterløn på et trin bliver lavere end den individuelle dagpengesats.

Det betyder eksempelvis, at et medlem, som har haft uafbrudt beskæftigelse med en løn, der beret-

tiger til maksimal dagpengesats, og som indtræder i ordningen ved sit fyldte 60. år, er berettiget til efterløn over en 7 års periode med de i skalaen anførte beløb. Hvis det samme medlem venter med at overgå til efterløni, til medlemmet fylder 62½ år, og medlemmets forhold i øvrigt er de samme, ydes der efterløn med 70.425 kr. årlig, indtil medlemmet fylder 65 år, hvorefter der i de sidste 2 år udbetales efterløn med 56.340 kr. årlig.

Er der f. eks. tale om et medlem, som på tidspunktet for overgangen til efterløni er ledig og som har ret til maksimale dagpenge i endnu ½ år, før den pågældende ville falde for 26 ugers reglen, får medlemmet 70.425 kr. årlig i det første halve år, hvorefter nedtrapningen begynder i overensstemmelse med skalaens beløb. Hvis dette medlem eksempelvis indtræder i ordningen ved sit fyldte 62. år, vil medlemmet således være berettiget til efterløni i en fem års periode med følgende beløb på årsbasis: 70.425 kr. det første halve år, 56.340 kr. i de næste 2 år og 42.255 kr. i de sidste 2½ år.

Har et medlem med uafbrudt beskæftigelse haft en løn, der berettiger til en dagpengesats på f. eks. 174 kr. svarende til 54.462 kr. årlig, vil medlemmet få 54.462 kr. de første 4½ år, hvorefter han glider ind på skalaen og får udbetalt en årlig efterløn på 42.255 kr.

Til *deltidsforsikrede* kan efterløn maksimalt udgøre:

	dagpengesats pr. 1. april 1978 kr.	årlig efterløn pr. 1. april 1978 kr.
Første 2½ år.	150	46.950
næste 2 år.	120	37.560
derefter.	90	28.170

De 3 satser udgør henholdsvis 100, 80 og 60 pct. af højeste dagpenge efter § 70.

Indplaceringen i skalaen sker efter samme regler som for fuldtidsforsikrede.

b. Regulering.

Det følger af, at efterlønnens størrelse hviler på dagpengenes størrelse, at der sker en regulering på samme måde som for dagpengenes vedkommende. Dette betyder, at efterlønsmodtagere får reguleret efterlønnen efter § 51, stk. 1, indtil de ved overgang til 2. eller 3. periode indplaceres på 80 resp. 60 pct. af den maksimale sats.

– Derefter sker regulering efter § 47.

c. Fradrag.

Det foreslås, at der i loven indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, således at regler om betydningen af arbejde og indtægt i efterlønsperioden kan fastsættes i snævert samarbejde med arbejdsmarkedets parter i landsarbejdsnævnet.

Efter dagpengereglerne sker der som hovedregel fradrag for arbejdsindtægter, ligesom der sker fradrag for de timer, der medgår til udførelsen af ikke – indtægtsgivende arbejde.

Arbejdsfri indtægter medfører som hovedregel ikke fradrag i dagpengene. Dette gælder dog ikke med hensyn til indtægter, der normalt træder i stedet for en mistet arbejdsindtægt, som f. eks. egenpension. Sådan pension vil således medføre fradrag i dagpenge, men for medlemmer, der ikke har adgang til at oppebære folkepensionen, dog kun for den del af pensionsbeløbet, der overstiger folkepensionens grundbeløb.

En overførelse af disse regler til efterlønsområdet vil kunne ske med den modifikation, der dels følger af den tidligere omtalte mere smidige holdning til, hvad der skal forstås ved arbejde, og dels af, at udbetaling af efterløni forudsættes at udelukke adgang til samtidig at oppebære pension efter de sociale pensionsordninger. Det betyder med hensyn til egenpension og lignende indtægter, der normalt træder i stedet for en mistet arbejdsindtægt, at de vil indgå ved nedsættelsen af efterlønnen med deres fulde beløb på den måde, at nedsættelsen sker efter forholdet mellem pensionsindtægten og kassens omregningsssats.

3. Regler for udbetaling af efterløni.

a. Efterløni under sygdom.

Efter arbejdsløshedslovens § 62 må dagpenge ikke udbetales til et medlem, som er syg eller i øvrigt uarbejdsdygtig.

Begrundelsen for bestemmelsen er, at medlemmet i sygdomstilfælde ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, og begrundelsen gælder derfor ikke for efterlønsmodtageren i den typiske situation.

I den normale situation, hvor efterlønsmodtageren befinder sig uden for arbejdsmarkedet, er efterlønsmodtageren ikke omfattet af sygedagpengeordningen, der alene vedrører den erhvervsaktive del af befolkningen. Standsning af udbetaling af efterløni i sygeperioder ville derfor betyde, at den pågældende i stedet måtte have hjælp efter bi-

standsloven. Da der i øvrigt ikke er mulighed for at kontrollere, hvornår sygdom indtræder, er det fundet rigtigt her at fravige reglerne for udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge og tillade fortsat udbetaling af efterløn.

b. Efterløn ved ophold på sygehuse, plejehjem, særforsorgsinstitutioner eller i beskyttede boliger.

Ophold på såvel almindelige som psykiatriske sygehuse er gratis for alle borgere, men der er typisk kun tale om midlertidige ophold, hvorunder patienten stadig vil have økonomiske forpligtelser uden for sygehuset. Det foreslås derfor, at efterlønsmodtagere, der er indlagt på sygehuse, fortsat skal have ret til udbetaling af efterløn.

For ophold på særforsorgsinstitutioner og plejehjem gælder reglen i bistandslovens § 84, stk. 3. hvorefter der for personer, der ikke modtager pension efter den sociale lovgivning, fastsættes en betaling inden for en af socialministeren fastsat grænse (prisen for en plejehjemsplads ca. 130.000 kr.), således at pågældende bevarer samme beløb til personlige fornødheder som en pensionist i samme alder.

Betalingen for ophold i beskyttet bolig udgør 25 pct. af husstandsindkomsten opgjort efter særlige regler.

Da efterlønsmodtageren efter gældende betalingsregler må betale for opholdet på de nævnte institutioner, foreslås det, at efterløn fortsat udbetales under sådanne ophold.

c. Midlertidig standsning af udbetalingen af efterløn.

1. Ophold i udlandet i længere tid.

Standsning af udbetaling af efterløn på grund af længerevarende ophold i udlandet bevirker ikke, at retten til efterløn fortabes. Udbetaling af ydelsen genoptages, når medlemmet igen tager ophold her i landet.

2) Standsning af udbetalingen på grund af forseelser mod kassen.

Ved forseelser mod kassen anvendes samme regler for alle medlemmer, hvad enten de har ret til dagpenge eller efterløn.

I konsekvens heraf vil det efter arbejdsløshedsforsikringslovens § 87 være muligt at udelukke et medlem fra ret til efterløn i et bestemt tidsrum. Efter udløbet af dette tidsrum genoptages udbetalingen af efterløn.

Udelukkelse i en periode indebærer ikke en udvidelse af adgangen til arbejde i efterlønsperio-

den, hvorved bemærkes, at der i praksis typisk kun sker udelukkelse fra ret til dagpenge for kortere tidsrum.

4) Økonomiske og administrative konsekvenser.

Under arbejdet i udvalget er der foretaget beregninger af udgifterne til udbetaling af efterløn. Disse udgifter er beregnet dels som bruttoudgifter, dels som nettoudgifter, idet indførelsen af efterlønsordningen må forventes at medføre besparelser for det offentlige på andre områder som arbejdsløshedsdagpenge, bistandshjælp og førtidspension.

I årene 1979-1981 forventes nettoudgifterne til udbetaling af efterløn til henholdsvis ca. 17.000, 22.000 og 27.000 modtagere at blive 345 mill. kr., 540 mill. kr. og 635 mill. kr.

Det foreslås, at udgifterne finansieres ved forhøjede bidrag til arbejdsløshedsforsikringen fra såvel medlemmerne af de anerkendte arbejdsløsheds-kasser som arbejdsgiverne. Disse forhøjelser foreslås fordelt sådan, at medlemmerne afholder $\frac{1}{5}$ af de øgede udgifter som følge af indførelse af efterløn, og arbejdsgiverne afholder $\frac{2}{5}$, beregnet på grundlag af de forventede udgifter de første 3 år. Efter denne periode må finansieringspørgsmålet tages op, da det er en forudsætning for regeringen, at arbejdsmarkedets parter fuldt ud bærer nettoudgifterne ved ordningen.

I denne forbindelse foreslås det, at arbejdsgiverbidraget, der hidtil har været et fast beløb om året, ændres, således at det ligesom medlemmernes bidrag sættes i forhold til dagpengesatsens størrelse. Der foreslås ikke i øvrigt ændringer i reglerne om arbejdsgiverbidrag.

På grundlag af de forventede udgifter i de første tre år efter ordningens indførelse foreslås det, at det årlige medlemsbidrag forhøjes fra 2,25 til 3 gange dagpengenes størrelse (fra 506 kr. til 675 kr.).

Arbejdsgiverbidraget foreslås ændret fra 135 kr. årligt pr. forsikret helårsarbejder (i visse tilfælde 67,50 kr. eller 27 kr.) til 2 gange (henholdsvis 1 og 0,4 gange) dagpengenes størrelse i henhold til § 47. Dette vil på grundlag af den gældende dagpengesats medføre en forhøjelse til 450 kr. (225 kr. og 90 kr.) om året.

Forhøjelsen af arbejdsgiverbidraget med 315 kr. årligt svarer til godt 3 promille af den gennemsnitlige årsløn for samtlige arbejdere inden for Dansk Arbejdsgiverforenings område.

Der er ikke ved beregningen af nettoudgiften taget hensyn til det forøgede provenu af indkomstskatten ved indførelsen af efterløn, ligesom der

ikke tages hensyn til provenutabet ved forhøjelsen af medlemsbidrag og arbejdsgiverbidrag.

Forhøjelsen af såvel arbejdsgiver- som medlemsbidrag vil først optræde på finansloven det følgende år, hvilket udelukkende skyldes den oprævningsmetode der anvendes.

Indførelsen af efterlønssordningen vil betyde en udvidelse af det offentlige administration inden for arbejdsløshedsforsikringen. Der må derfor påregnes en personaleforøgelse i arbejdsministeriet, arbejdsdirektoratet og ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen til varetagelse af denne administration, som navnlig vil omfatte tilsynsfunktioner, behandling af klagesager og regeludstedelse.

Det anslås, at der vil blive et samlet behov for ansættelse af nogle akademiske medarbejdere og et antal kontorfunktionærer.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

I lighed med, hvad der gælder for udbetaling af dagpenge, foreslås det, at arbejdsløsheds-kassens vedtægt skal indeholde regler om den dokumentation, der skal foreligge, før der kan ske udbetaling af efterløn.

Til nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at ret til efterløn foreslås gjort betinget af medlemskab af en arbejdsløshedskasse, jfr. forslaget til § 75 b, stk. 1.

Til nr. 3 og 4.

Det foreslås, at der for medlemmer over 60 år i forbindelse med indførelse af efterlønssordningen sker en tilbagevenden til hovedreglen i lovens § 55 om 26 ugers beskæftigelse inden for de sidste 3 år som betingelse for ret til dagpenge.

Til nr. 5 (kapitel 11 a).

Det er fundet bedst stemmende med lovens opbygning at foreslå de særlige bestemmelser om efterløn indføjet i loven som et nyt kapitel 11 a.

Til § 75 a.

I overensstemmelse med ordningens karakter af frivillighed foreslås det, at efterløn ydes efter begæring, og det præciseres, at såvel medlemmer i beskæftigelse som ledige medlemmer kan overgå til efterløn.

Til § 75 b.

Bestemmelserne angiver, hvilke betingelser der skal være opfyldt både for at få tillagt efterløn og for at bevare retten til efterløn. Adgangen til at bevare ret til efterløn er yderligere betinget af bestemmelserne i § 75 c. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 75 c.

Til stk. 1.

Det er fundet hensigtsmæssigt, at de nærmere regler om den foreslåede adgang til arbejde i efterlønperioden i indtil 200 timer om året fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 1 g.

Til stk. 2.

Efter dagpengeloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 66 af 21. februar 1978, ydes dagpenge som erstatning for tab af lønindtægt og anden erhvervsindtægt i tilfælde af uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

Personer, der modtager efterløn, vil således ikke på grundlag af efterlønnen have ret til sygedagpenge.

I det omfang en efterlønsmodtager benytter sin adgang til at tage beskæftigelse i efterlønperioden, og der derved etableres et lønmodtagerforhold, vil efterlønsmodtageren blive omfattet af sygedagpengereglerne.

For at undgå, at en efterlønsmodtager ved en stadig skiftet mellem arbejdsperioder og sygedagpengeperioder skulle kunne opnå en samlet højere indtægt end efterlønsmodtageren, der alene supplerer efterlønnen med 5 ugers arbejdsindtægt, foreslås det, at sygedagpengeperioder sidestilles med arbejdsperioder ved optællingen af 5 ugers perioden, og at sygedagpengeperioder pr. uge indgår med et timetal, svarende til det gennemsnitlige ugentlige antal arbejdstimer i den periode, der danner grundlag for fastsættelsen af dagpenge efter dagpengeloven.

Efter dagpengelovens § 3, stk. 1, opnås som hovedregel ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i 5 uger på grundlag af 40 timers beskæftigelse inden for de sidste 4 uger.

Da efterlønsmodtageren må arbejde maksimalt 5 uger og derfor ikke lider noget indtægtstab efter forløbet af de 5 uger, vil efterlønsmodtageren ikke kunne få sygedagpenge, hverken fra arbejdsgiveren eller fra det offentlige, ud over den periode, i hvil-

ken efterlønsmodtageren må arbejde uden at falde ud af efterlønsordningen.

Der er derfor ingen risiko for, at en efterlønsmodtager utilsigtet måtte forlade ordningen som følge af sygedagpengeperiodens sidestilling med en arbejdsperiode.

Til stk. 3.

Bestemmelsen i *stk. 1* om obligatorisk udelukkelse af efterlønsordningen ved overskridelse af arbejdsperioden på 5 uger vil kunne virke uheldig i tilfælde, hvor et medlem uagtsomt har arbejdet ud over den tilladte tid. Der tænkes her specielt på den situation, hvor der kan være tvivl om, at ikke-indtægtsgivende arbejde skal betragtes som erhvervsarbejde eller hobbybetonet arbejde, og hvor afgørelsen falder ud til, at arbejdet skal medregnes i 5 ugers perioden. Det foreslås derfor, at medlemmet i sådanne situationer skal kunne forblive i efterlønsordningen efter arbejdsdirektørens bestemmelse.

Bestemmelsen åbner endvidere mulighed for, at arbejdsdirektøren kan give tilladelse til overskridelse af loftet på 5 ugers arbejde i særlige tilfælde, jfr. de almindelige bemærkninger under punkt 1 g.

Til § 75 d.

Forslaget, der for så vidt angår bestemmelsen i *stk. 1*, skal ses i sammenhæng med forslaget til § 75 e, *stk. 1*, indeholder regler om efterlønnens størrelse til medlemmer, der opfylder kravet om 5 års anciennitet ved inden for de sidste 10 år at have været fuldtidsforsikret i mindst 5 år, deraf mindst 26 uger umiddelbart før overgangen til efterløn.

Efter de foreslåede bestemmelser i *stk. 1* og *stk. 2* er efterlønnen af samme størrelse som medlemmets individuelle dagpengesats lige så længe, som medlemmet ville have været berettiget til dagpenge. Derefter kan efterlønnen i de næste 2 år højst udgøre 80 pct. og i resten af efterlønsperioden, indtil medlemmet fylder 67 år, højst 60 pct. af den til enhver tid gældende højeste dagpengesats efter lovens § 47.

Forslaget i *stk. 3* indebærer, at der fra det tidspunkt, medlemmet ved overgangen til en af de i *stk. 2* nævnte perioder er berettiget til 80 pct., henholdsvis 60 pct. af højeste dagpengesats, ses helt bort fra medlemmets individuelle dagpengesats, idet efterlønnen i resten af efterlønsperioden udelukkende er sat i forhold til højeste dagpengesats efter lovens § 47 med den regulering, der følger af velstandsstigningen.

Til belysning af forslagens virkninger for fastsættelsen af efterlønnens størrelse i nogle typiske situationer henvises til eksemplerne i de almindelige bemærkninger under punkt 2 a.

Til § 75 e.

Forslaget indeholder regler for fastsættelsen af efterlønnens størrelse til deltidsforsikrede medlemmer, som opfylder betingelserne i § 75 b om ret til efterløn. Reglerne tager desuden sigte på de fuldtidsforsikrede medlemmer, der ikke opfylder betingelserne med hensyn til anciennitet i § 75 d. Som eksempel kan nævnes personer, der i medfør af § 68, *stk. 4*, efter kun 5 ugers arbejde af større omfang end deltidsarbejde overgår fra deltidsforsikring til fuldtidsforsikring, og som ikke bør have ret til efterløn efter § 75 d.

Efterlønnen til de af forslaget omfattede medlemmer foreslås fastsat på grundlag af dagpengesatsen for deltidsforsikrede. Da fastsættelsen i øvrigt sker efter samme regler som efter forslaget til § 75 d, henvises desuden til de til dette forslag knyttede bemærkninger.

Til § 75 f.

Til stk. 1.

Udbetaling af efterløn sker normalt månedsvis bagud på grundlag af en erklæring på tro og love om medlemmets eventuelle beskæftigelse og indtægtsforhold i den forløbne måned.

Til stk. 2.

Efter forslaget, der skal ses i sammenhæng med forslagets § 75 b, *stk. 1*, nr. 4, kan efterløn ikke udbetales under længere tids ophold i udlandet.

Til stk. 3.

Det foreslås, at udbetalingen af efterløn suspenderes under frihedsberøvelse ved domstols- eller administrativ afgørelse. Efterlønsmodtagere sidestilles herved med personer, der mister en arbejdsindtægt eller arbejdsløshedsdagpenge.

Til § 75 g.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 2 c.

Til nr. 6.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 4.

F. t. l. vedr. arbejdsformidling m. v.

Til nr. 7.

Forslaget er en konsekvens af, at efterlønsmodtagere er medlemmer af kassen.

Til nr. 8.

Udgifter til efterløn indgår i den enkelte kasses økonomi på samme måde som udgifterne til dagpenge, og det foreslås derfor, at reglen om statens refusion af udgifterne til dagpenge udvides til også at omfatte kassens udgifter til efterløn.

Til nr. 9.

Ved den foreslåede ændring skabes der hjemmel til at forlange særskilt opgørelse over udgifterne til efterløn og for tilvejebringelse af oplysninger, der er nødvendige blandt andet med henblik på udarbejdelsen af statistisk materiale som grundlag for en løbende vurdering af ordningens virkning på beskæftigelsessituationen.

Til nr. 10.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 4.

Til nr. 11-15.

Ændringerne vedrører bestemmelser i lovens

kapitel 13 om forseelser mod kassen, som foreslås overført på gruppen af efterlønsmodtagere.

Til nr. 16.

Arbejdsdirektørens bemyndigelse til – når forholdene inden for en kasse gør det påkrævet – efter forhandling med landsarbejdsnævnet at fastsætte særlige regler, som kassen skal iagttage med henblik på at forhindre misbrug af dagpengebestemmelserne, foreslås udvidet til at omfatte bestemmelserne om efterløn.

Til nr. 17.

I lovens § 92 er fastsat, at landsarbejdsnævnet er rådgivende for arbejdsdirektøren i almindelige spørgsmål om efterløn. Ved den foreslåede ændring gøres landsarbejdsnævnet tillige rådgivende i almindelige spørgsmål om efterløn.

Til nr. 18.

Efter den foreslåede ændring får medlemmer, der modtager efterløn, samme adgang som kassens øvrige medlemmer til at indbringe klager over kassens afgørelser for arbejdsdirektøren, hvis afgørelse kan efterprøves af ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. I § 34, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »dagpenge«: »eller efterløn«.

§ 34. En anerkendt arbejdsløshedskasses vedtægt skal være i overensstemmelse med en standardvedtægt, som udarbejdes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet og godkendes af arbejdsministeren.

Stk. 2. Vedtægten skal indeholde oplysninger om:

1. Kassens navn, hjemsted, formål og faglige områder.
2. Kassens ledelse og de enkelte organers myndighed samt om urafstemning.
3. Medlemmernes optagelse, rettigheder og pligter.
4. Regnskabsvæsen, kasseeftersyn og revision samt anbringelse af kassens midler. Af kassens revisorer skal mindst én være statsautoriseret revisor.
5. Regler om vedtægtsændringer og om formuens anvendelse ved anerkendelsens bortfald.
6. Regler om den dokumentation, der skal foreligge, før dagpenge kan udbetales.

2. I § 43 indsættes som stk. 4:

»Efterlønsmodtagere bevarer medlemskab af kassen uanset bestemmelserne i stk. 1 og stk. 2.«

§ 43. Medlemmer, som ikke har deres væsentligste livsophold ved erhvervsarbejde, eller som ikke kan anses for arbejdssøgende til regelmæssigt erhvervsarbejde, skal udtræde af kassen. Medlemmer, der er holdt op med arbejde for at gennemgå en uddannelse, eller som af en anden grund midlertidigt ikke er arbejdssøgende, kan dog bevare medlemskab af kassen.

Stk. 2. Medlemmer, som må anses for uegnet til regelmæssigt arbejde eller til samarbejde med

arbejdsledere eller arbejdskammerater, skal udtræde af kassen.

Stk. 3. Om tab af medlemsret på grund af restance med medlemsbidrag eller som følge af forseelser mod kassen gælder reglerne i §§ 78, 86 og 87.

3. I § 55 a, stk. 1, indsættes efter »retten til dagpenge«: »for medlemmer under 60 år«.

4. I § 55 a, stk. 2, indsættes efter »deltidsforsikret,«: »og som er under 60 år,«.

§ 55 a. I tiden indtil 1. januar 1980 er retten til dagpenge uanset bestemmelsen i § 55 stk. 1, betinget af, at medlemmet forud for hver udbetaling af dagpenge har haft arbejde som lønmodtager i en tid, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde sædvanlige arbejdstid, i mindst 26 uger inde for de sidste 4 år eller i tilsvarende omfang har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. I tiden indtil 1. januar 1980 er retten til dagpenge for et medlem, der i henhold til § 68, stk. 1 eller 2, betragtes som deltidsforsikret, uanset bestemmelsen i § 72, stk. 1, betinget af, at medlemmet før hver udbetaling af dagpenge har haft arbejde som lønmodtager i en tid, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 17 uger inden for de sidste 4 år, eller i tilsvarende omfang har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed.

5. Efter kapitel 11 indsættes

»Kapitel 11 a. Efterløn.

§ 75 a. Efterløn ydes efter begæring til ældre medlemmer, der forlader arbejdslivet før det 67. år, hvad enten tilbagetrædelsen sker fra beskæftigelse eller ledighed.

§ 75 b. Ret til efterløn har medlemmer af anerkendte arbejdsløshedskasser,

1. som er i alderen 60-66 år,
2. som inden for de sidste 10 år sammenlagt har været medlem i mindst 5 år,
3. som ved overgang til efterløn opfylder betingelserne for ret til dagpenge, og
4. som har bopæl her i riget, bortset fra Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Medlemmer, der modtager ydelser efter lov om folkepension, lov om invalidepension m. v. eller lov om pension til enker m. fl., kan ikke samtidig modtage efterløn.

Stk. 3. Medlemmer, der er udtrådt af efterlønnsordningen, kan ikke påny overgå til efterløn.

§ 75 c. Det er en betingelse for at bevare ret til efterløn, at medlemmet i efterlønssperioden ikke har haft erhversarbejde, herunder ikke-indtægtsgivende arbejde, af større omfang end sammenlagt 200 timer inden for de sidste 12 måneder. Arbejdsdirektøren fastsætter nærmere regler herom efter forhandling med landsarbejdsnævnet.

Stk. 2. Perioder, i hvilke medlemmet modtager dagpenge efter dagpengeloven, medregnes som arbejdsperioder efter forholdet mellem det gennemsnitlige ugentlige timetal i den periode, der danner grundlag for fastsættelsen af dagpengene efter dagpengeloven, og en 40 timers arbejdsuge. Perioder med løn under sygdom medregnes tilsvarende.

Stk. 3. Arbejdsdirektøren kan give tilladelse til, at et medlem, der har haft arbejde i større omfang end angivet i stk. 1, kan forblive i efterlønnsordningen, såfremt ganske særlige omstændigheder taler derfor. Til tilladelsen kan knyttes økonomiske vilkår.

§ 75 d. Til medlemmer, der inden for de sidste 10 år sammenlagt har været fuldtidsforsikret i mindst 5 år, deraf mindst 26 uger umiddelbart før overgangen til efterløn, ydes efterløn med et beløb, der svarer til medlemmets dagpenge beregnet efter § 51, stk. 1, jfr. § 47.

Stk. 2. Fra det tidspunkt, da medlemmets dagpengeret ville være ophørt efter § 55, stk. 1, kan efterlønnen de første 2 år dog højst udgøre 80 pct. af højeste dagpenge efter § 47 og derefter højst 60 pct. heraf.

Stk. 3. Efterløn, der fra overgangen til de i stk. 2 nævnte perioder ydes med 80 henholdsvis 60 pct. af højeste dagpenge, reguleres efter § 47.

§ 75 e. Til deltidsforsikrede medlemmer og til fuldtidsforsikrede medlemmer, der ikke opfylder betingelserne i § 75 d, stk. 1, ydes efterløn med et beløb, der svarer til medlemmets dagpenge beregnet efter § 51, stk. 1, jfr. § 70.

Stk. 2. Fra det tidspunkt, da medlemmets dagpengeret ville være ophørt efter § 72, stk. 1, kan efterlønnen de første 2 år dog højst udgøre 80 pct. af højeste dagpenge efter § 70 og derefter højst 60 pct. heraf.

Stk. 3. Efterløn, der fra overgangen til de i stk. 2 nævnte perioder ydes med 80 henholdsvis 60 pct. af højeste dagpenge, reguleres efter § 70.

§ 75 f. Efterløn udbetales bagud for 4, henholdsvis 5 uger, således at hver udbetalingsperiode slutter næstsidste søndag i en måned. Andre regler kan fastsættes i vedtægten.

Stk. 2. Efterløn kan ikke udbetales til medlemmer, der i længere tid opholder sig i udlandet. Nærmere regler fastsættes af arbejdsdirektøren.

Stk. 3. Efterløn kan ikke udbetales til et medlem, som ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed.

§ 75 g. Arbejdsministeren fastsætter efter indstilling fra arbejdsdirektøren, der har forhandlet med landsarbejdsnævnet, regler om, hvilken betydning arbejde og indtægt i efterlønssperioden skal have for størrelsen af efterlønnen.«

6. I § 76, *stk. 1*, ændres »2,25« til: »3«.

7. I § 76, *stk. 2, nr. 2, 2. pkt.* indsættes efter »dagpenge«: »eller efterløn«, og efter »dagpenge«: »eller efterlønnen.«

§ 76. Medlemsbidraget udgør årlig et beløb svarende til 2,25 gange dagpengenes størrelse, jfr. § 46, stk. 2. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 2. Fritaget for at betale medlemsbidrag efter stk. 1 er:

1. en værnepligtig, der forretter pligtig tjeneste, samt en værnepligtig, der forretter frivillig tj-

neste af den art, som arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med forsvarsministeren. Fritagelsen gælder kun indtil det tidspunkt, da der udbetales medlemmet månedlig løn for tjenesten.

2. et medlem, som deltager i et fagligt dagkursus eller i et godkendt kursus på en folkehøjskole, landbrugsskole eller husholdningsskole, eller som med tilskud fra det offentlige er elev på en folkehøjskole eller landbrugsskole i et andet nordisk land. Fritagelsen gælder dog ikke, hvis medlemmet under deltagelsen får udbetalt dagpenge fra kassen, eller hvis han under deltagelsen har ret til en godtgørelse som mindst svarer til dagpengene.

8. I § 79, stk. 1, indsættes efter »kapitel 9«: »og kapitel 11 a«.

§ 79. Staten yder hver kasse refusion af de udgifter, som kassen i det foregående regnskabsår har afholdt efter kapitel 9, jfr. dog §§ 38 og 80, stk. 1.

9. I § 81, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »kapitel 9«: »og kapitel 11 a«.

§ 81. Hver kasse skal inden 15. marts tilsende arbejdsdirektøren:

1. revideret regnskab for det sidst forløbne regnskabsår,
2. beretning om kassens virksomhed i samme tidsrum samt,
3. andre oplysninger, herunder eventuelt en forklaring over kassens medlemmer, som direktøren anser for nødvendige for beregningen af de udgifter, som kassen har afholdt efter kapitel 9, og af de medlemsbidrag, som kassen skal indbetale efter § 79, stk. 3.

10. § 83, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For hver forsikret helårsarbejder udgør arbejdsgiverbidraget årligt et beløb svarende til 2 gange den maksimale dagpengesats på bidragets forfaldstid, jfr. § 47. For 2 arbejdere i hvert foretagende udgør bidraget pr. helårsarbejder dog årligt et beløb svarende til den maksimale dagpengesats. For land- og skovbrugsarbejdere samt for fiskere udgør bidraget pr. helårsarbejder årligt et beløb svarende til 0,4 gange den maksimale dagpengesats. Bidragene afrundes til nærmeste hele kronebeløb.«

§ 83. Til nedbringelse af statskassens udgifter til arbejdsløshedsforsikringen svares et bidrag fra samtlige efter ulykkesforsikringslovgivningen for-

sikringspligtige arbejdsgivere inden for de faggrupper og erhvervsområder, som er nævnt i § 32, nr. 1.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan, når særlige grunde taler herfor, efter forhandling med arbejdsdirektøren fritage arbejdsgivere inden for fag, for hvilke der ikke består en anerkendt arbejdsløshedsskade, for at svare bidrag.

Stk. 3. Arbejdsgiverbidraget andrager årlig 135 kr. forsikret helårsarbejder. For 2 arbejdere i hvert foretagende andrager bidraget dog 67,50 kr. pr. helårsarbejder. For land- og skovbrugsarbejdere samt for fiskere andrager bidraget 27 kr. pr. helårsarbejder.

11. § 86, stk. 1, affattes således:

»Har et medlem givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til dagpenge eller efterløn, skal dagpenge- eller efterlønsbeløbet, som er modtaget med urette, tilbagebetales af medlemmet.«

12. I § 86, stk. 2, indsættes i 1. pkt. efter »dagpenge«: »eller efterløn«, og i 2. pkt. ændres »dagpengebeløb« til: »dagpenge- eller efterlønsbeløb«.

13. I § 86, stk. 3, ændres »dagpengebeløb« til: »dagpenge- eller efterlønsbeløb«.

§ 86. Har et medlem givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til dagpenge, skal dagpengebeløbet, som er modtaget med urette, tilbagebetales af medlemmet.

Stk. 2. I tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge med urette, men hvor medlemmet ikke er pligtig at betale beløbet tilbage i medfør af stk. 1, har kassen kun krav på refusion fra statskassen, såfremt det godtgøres, at den fejlagtige udbetaling ikke kunne være forhindret ved almindelig agtpågivenhed. Kassen kan bestemme, at dagpengebeløb, som kassen herefter ikke får refunderet, endeligt skal afholdes af vedkommende tillidsmand eller afdeling af kassen, såfremt den fejlagtige udbetaling kan tilregnes tillidsmanden eller afdelingen.

Stk. 3. Er dagpengebeløb, som skal tilbagebetales i henhold til stk. 1 og 2, ikke tilbagebetalt inden en frist, som kassen har fastsat, kan arbejdsdirektøren bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen.

14. I § 87, *stk. 1*, indsættes efter »dagpenge«: »eller efterløn«.

15. I § 87, *stk. 2*, indsættes efter »dagpenge«: »eller efterløn«.

§ 87. Gør et medlem sig skyldig i svigagtigt forhold over for kassen, kan arbejdsdirektøren bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen, eller at han helt eller delvis udelukkes fra ret til dagpenge i et bestemt tidsrum.

Stk. 2. Gør et medlem sig skyldig i anden forseelse over for kassen, kan dennes ledelse bestemme, at medlemmet udelukkes fra ret til dagpenge i et bestemt tidsrum, som ikke kan overstige 1 år.

16. I § 90 ændres »dagpengebestemmelserne« til: »dagpenge- og efterlønsbestemmelserne«.

§ 90. Når forholdene inden for en kasses område gør det påkrævet, kan arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet fastsætte særlige regler, som kassen skal iagttage, med henblik på at forhindre misbrug af dagpengebestem-

melserne.

17. I § 92 indsættes efter »arbejdsløshedsforsikringen«: »og om efterløn«.

§ 92. Landsarbejdsnævnet er rådgivende for arbejdsdirektøren i almindelige spørgsmål om arbejdsløshedsforsikringen.

18. § 98, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Klage over en kasses afgørelse om medlemsret, medlemsbidrag, dagpengeret, ret til efterløn og tilbagebetaling af dagpenge eller efterløn kan af den, afgørelsen vedrører, inden 4 uger indbringes for arbejdsdirektøren.«

§ 98. Klage over et arbejdsformidlingskontors afgørelse efter §§ 14-19 kan af den, afgørelsen vedrører, inden 4 uger indbringes for arbejdsdirektøren.

Stk. 2. Klage over en kasses afgørelse om medlemsret, medlemsbidrag, dagpengeret og tilbagebetaling af dagpenge kan af den, afgørelsen vedrører, inden 4 uger indbringes for arbejdsdirektøren.